

Προλόγισμα

της Ανθής Πέτσα Σαββίδου

Πήραν την Κυθρέα, Πήραν την ...

Ένα επετειακό τεύχος για την 50χρονη εισβολή και κατοχή της Κύπρου και της ιδιαίτερης μας πατρίδας. Της μικρής και πολύπαδης.

Τούτες οι μέρες είναι μέρες περισυλλογής και προβληματισμού. Είναι μέρες πένθους. Δεν χωράνε στα 50 χρόνια κατοχής τραγούδια, μόνο πρέπει μοιρολόι γι' αυτούς που χάθηκαν, για τους αγνοούμενους, για τις μάνες που στερήθηκαν τα παιδιά τους, γι' αυτά που αφήσαμε, γι' αυτά που μας έκλεψαν και στέρησαν.

Αντιστεκόμαστε στο χρόνο και κρατούμε ζωντανές τις μνήμες. Αγκωνάρι και βακτηρία οι μνήμες για να προχωρούμε, υφαίνοντας στον αργαλειό σεντόνι τις θύμισες για να μας ζεσταίνουν και να μας προστατεύουν από της λησμονιάς τα πέπλα.

Πρωταγωνιστές στον ίδιο και επαναλαμβανόμενο εφιάλτη τριγυρνάμε τούτες τις μέρες στην κουρσεμένη Κυθρέα μας. Μπαίνουμε στα κοιμητήρια, στις εκκλησιές, στα σχολεία, στα αυλάκια και στις νεροσυρμές... καταγράφουμε, αποτυπώνουμε, οριοθετούμε τις αντοχές μας...

Μέσα από τα στόματα των ίδιων των πρωταγωνιστών η ιστορία των 19 κατατρεγμένων ψυχών των παγιδευμένων στην Παναγία την Πλατανιώτισσα, η περιπέτεια και ο εγκλωβισμός του στρατιώτη λίγα βήματα μακριά από το στρατόπεδο των Τούρκων στη Θεοτόκου, οι μαρτυρίες/καταθέσεις των εγκλωβισμένων στη Βώνη, «στοικειώνουν» τις σελίδες μας στο ειδικό αφιέρωμα. Δίνουν όμως συγχρόνως και το αισιόδοξο μήνυμα θεϊκής προστασίας και αντοχής, της υπομονής, της διεκδίκησης, της καρτερικότητας ως την Ανάσταση!

Αντίβαρο στον πόνο και στη μαυρίλα το συρτάρι με τις θύμισες, τα κειμήλια, που περισώθηκαν και ως πολύτιμα μπήκαν στη βαλίτσα ή στον μποξιά και ακολούθησαν τη μοίρα και την πορεία του ιδιοκτήτη ώστε να μαρτυρούν την πλούσια και διαχρονική πορεία μας. Απλά καθημερινά αντικείμενα που προρίζονταν για να δοθούν στην κόρη, στην εγγονή στη δισεγγονή φυλάγονται σήμερα ως κόρη οφθαλμού, ως πολύτιμα φυλαχτάρια. Ξαναβγήκαν μετά από χρόνια στο φως και περιμένουν την ώρα της επιστροφής.

Με την κοινή ανθρωπινή λογική

Πενήντα χρόνια είναι πολλά,

Ας έρθουν

κι άλλα πενήντα

Κι άλλα κι άλλα

Εμεις,

τα εγγόνια

Τα δισέγγονά μας

Εδώ!

Στις «Θερμοπύλες» μας

Ποτέ από το χρέος μη κινούντες...